

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea djarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 28 Februarie st. v.

„Comitetul central electoral al partidei naționale române“ va convoca și de astădată o conferință electorală, și atîrnă dela grăbirea, cu care se vor fi organizat cluburile locale, pentru-ca conferința aceasta să se țină cât mai curînd.

Comitetul stăruie dar' prin apelul publicat și de noi, ca membrii partidului să se organizeze fără întârziere, ca să fie gata de a-și alege delegații pentru conferință.

E chiar de prisos să mai spunem, că apelul se adresează la toți alegătorii români din țerile coroanei ungare. Aceia dintre dînșii, care sînt de părere, că noi Românii din aceste țeri trebuie să punem cu toții umăr la umăr, ca să combatem actualul guvern și actuala stare de lucruri, se vor deosebi dar' de aceia, care fie din convingere, fie pentru motive de oportunitate spriginesc pe actualul guvern, se vor constitui în club electoral și, ori-și-cât de deosebite ar fi altfel vederile lor, se vor înțelege între dînșii, ca să trimită drept delegat pentru conferința generală un om, în care au cu toții încredere. Abia în conferință se va discuta cestiunea, cum avem să procedem în lupta noastră mai departe.

Organizarea cluburilor întîmpină însă multe greutăți, fiindcă atât Maghiarii, cât și autoritățile publice fac întrebuintare de fel de fel de mijloace, ca să împedecă organizarea partidului național pentru viitoarea campanie electorală.

Acesta e un lucru de sine înțeles.

Ceea-ce voescă partidul național este organizarea elementelor gata de a se afirma, a Românilor, care au și inima și curagiul de a susține lupta pentru apărarea pozițiunii noastre în statul ungar: aceia, care n'au inima, nici curagiul de a se folosi de drepturile lor fie chiar și față cu guvernul, nu sînt și nici că trebuie să fie membri ai partidului național; ei au să rămână acasă cu nevestele lor ori să meargă dimpreună cu slugile lor acolo, unde-i va mîna solgăbirăul. Partidul național este totalitatea Românilor cu virtute bărbătească și cu durere pentru neamul lor: aceia, care n'au în inima lor durerea aceasta, nu merită să între în partid; aceia, cărora nu le dă mîna să o mărturisească, nu merită nici ei; aceia, care n'au curagiul civic de a se expune pentru convingerile lor, mai ales nu merită.

Tot dar' ce e Român verde, om cu inima la loc și bărbat cu virtute va înfrunta pe cei ce se opintesc să împedecă organizarea oposițiunii naționale române, căci ceea-ce voim noi se poate voi în virtutea legii, care ne dă dreptul de a ne organiza pentru alegeri.

Guvernul, Maghiarii, monarhia, lumea întreagă trebuie să se convingă, că adevăr grăesc aceia, care spun că Românii din țerile coroanei ungare sînt nemulțumiți cu actuala stare de lucruri și gata de a stărui împreună pentru crearea unui „modus vivendi“ mai suportabil, și că neadevăr grăesc aceia, care afirmă, că marea mulțime a Românilor e mulțumită și numai câțiva oameni isoiați, „agitatorii“, vorbesc despre o nemulțumire generală.

Acum li se ofere Românilor ocașiunea legală, ca să se pronunțe ei înșiși, ei înșiși să-și exprime sentimentele și să le dea celor ce se luptă și cu ei dreptatea cuvenită.

Sînt în partidul național curente deosebite: întrunindu-se, alegătorii n'au să discute, nici să se pronunțe fie pentru unul, fie pentru altul din aceste curente. Căci

ori-și-cât de multe disensiuni s'ar produce între deosebitele grupuri ce constituiesc partidul național, membrii acestui partid sînt toți de acord, că trebuie să se dea o sinceră și hotărîtă expresiune nemulțumirii legitime, de care sînt cuprinși Românii: aceasta au să o facă aceia, care vor lua parte la întrunirile electorale și cu cât mai mulți Români vor lua parte la aceste întruniri, cu atît mai energie are să fie protestul nostru contra actualei stări de lucruri, cu atît mai tari stăm în fața campaniei electorale.

Vorbind despre apelul electoral al comitetului, unul dintre diarele din Cluj, guvernamentalul „Kolozsvár“, dîce următoarele:

„Dacă comitetul central crede de cuviință a-și împintea prin aceste destăinuri sficioase oamenii să se întrunească, să se organizeze, explicarea lucrului nu e, că cercurile nu cutează, ci că ele nu vor să țină întruniri și să se organizeze în sensul „Tribunei“.

„Și o privim aceasta ca lucru îmbucurător, căci aflăm aici dovada, că dintru început am avut dreptate noi, care totdeauna am afirmat, că poporul el însuși, în numele căruia și din a cui însărcinare trimbițașii pretind a sufla în surle, nu vrea de loc să facă cauză comună cu dînșii, fiindcă nu simte nimic din tirania și din violențele nelegale atât de mult trimbițate, fiindcă vede cu ochii sei proprii și scie bine, că între el și poporul maghiar nu se face nici o deosebire...“

Aceia dintre Români, care simt așa, cum dîce diarul din Cluj, n'au decât să rămână acasă ori să meargă la birt și să bea în sănătatea d-lui Coloman Tisza; aceia însă, care simt în inima lor, că neadevăr grăesc diarul din Cluj, că diarul din Cluj înșeală lumea, aceia să aibă virtutea de a-și spune țerii adevărul adevăr. Și n'au decât să iese parte la întrunirile convocate de comitetul central electoral, pentru-ca să exprime acest adevăr: Duceți-vă, — le dîcem, — și tăceți, că atît e destul!

Eară cât pentru „Tribuna“, frații noștri români să nu se lase a fi amăgiți.

Nu „Tribuna“, ci „comitetul central electoral“ din Sibiu îi cheamă să se întrunească și organizeze. „Tribuna“ nu este organul autorizat al acestui comitet, nu a vorbit nici odată și nici că a putut vorbi în numele partidului național, ci a susținut și ea programul partidului și cauza națională asa, cum s'au priceput cei-ce o conduc, fără-ca să fi primit vre-o însărcinare ori vre-o inspirațiune dela cineva, numai din propriul lor îndemn, numai pe propria lor răspundere. Partidul se va pronunța însuși după-ce se vor fi întrunit delegații lui, dacă trebuie ori nu să protesteze contra felului, în care „Tribuna“ a susținut programul lui: acum însă nu de aceasta e vorba, ci de organizarea oposițiunii naționale române pentru viitoarea campanie electorală.

„Tribuna“ poate să fie o calamitate pentru Românii din țerile coroanei ungare, un diar, în care nu se tipăresc decât neadevăruri, denunțări, calumnii, imbecilități, — dar' „Tribuna“ nu este identică cu oposițiunea națională română, și aceia, care au durere pentru neamul lor și virtute bărbătească în sufletul lor, se vor întruni și organiza, pentru-ca în viitor causa națională să fie susținută mai bine ca până acum.

Correspondență din Viena.

Viena, 9 Martie n. 1887.

Toate partidele au fost de acord să acordeze fără nici o oposițiune sumele cerute de către guvern în delegațiuni.

Convicțiunea e generală, că guvernul nu plănuiescă nici decum un război și că face numai acele preparative, care sînt necesare spre a presta votului nostru în concertul european acea ponderosită, care corespunde poziției noastre ca mare putere.

Din cauza aceasta nici delegații nu prea au chinuit guvernul cu întrebări, și toți s'au mulțumit pe deplin cu explicațiunile generale date de contele Kalnoky și de contele Bylandt. Din ceea-ce a spus contele Kalnoky, e mai cu seamă remarcabilă observațiunea, că pericolul unei crize bulgare s'a dat înapoi, și că Austria nu e numai un stat balcanic, ci că trebuie să iese

Foița „Tribunei“.

Princesa fermecată.

Poveste. *)

De P. Dulfu.

a) Prolog.

Dalbă lume-a basmelor,
Pe pământ revină,
S'admirăm splendoarea ta
Cea de farmec plină.

Ah, veniți, voi năluciri,
Mult încântătoare:
Fată, fiu de împărat,
Dîne, ursitoare!...

Să simțim în suflet ear',
Cum simțiam odată,
Acel farmec din povesti
Ce inima 'mbată. —

Dalbă lume-a basmelor,
Pe pământ revină,
S'admirăm splendoarea ta
Cea de farmec plină. —

I.

Azi la palat e lucru mare, —
Întreaga curte e 'n mișcare.
Aleargă 'ncolo și încoaie
A servitorilor mulțime;
Ear' umilita poporime,
Toți din oraș, stau fără voace,
Se miră, nu știu ce să creadă,
Și dîc: „Dar' asta ce 'nsemnează?“

O copilă 'ncântătoare
Împărăteasa a născut,
Cu chipul gingaș, rupt din soare
Și c'un suris așa plăcut:
Că împăratul nu mai scie
Ce 'l-a găsit de bucurie.
Heroldi cu trimbița trimit
Pe nobilime să vestească,
Pe toți boierii să-i invite
La sîrbătoarea 'mpărătească.
Și-un pagiu cu minile deștepte
Trimis-a împăratul eară
La ursitoarele 'nțelepte,
Ce locuesc în a lui țeară:
Ca inima să le-o 'mbîlîndească,
Să vie, fata s'o privească,
Și să-i ofere suridînd
Plăcute daruri prețioase
Așa de dulci și de frumoase,
Cum nu au alții pe pământ.

Erau la număr treisprezece
Acele dîne ursitoare

Și trebuia ca să mănânce
Din blid de aur fiecare.
Dar' împăratul, neavînd în casă
De aur decât douăsprezece vase,
Spre a sa nenorocire mare
Pofti numai pe douăsprezece
La masă dintre Ursitoare;
Și-a treisprezecea, supărată,
Că a rămas neinvitată,
Jurat-a în a sa turbare
Cea mai cumplită răsunare.

Tăcere! Clopoțele sună,
La curte oaspeții s'adună.
Împărăteasca dulce fată
În leagăn de-aur e culcată.
Prin sală-un vînt ușor adie,
Încep și dînele să vie;
Și cum s'apropie de fată
Cu 'nfățișarea lor senină,
Toți oaspeții prezenți de-odată
Cu pietate li se 'nchină.

b) Cîntecul dînelor.

Dînele urînd voioase
Îți depun în leagăn, eată,
Ție, 'mpărătească fată,
Ceresci daruri prețioase.

Îți urăm să ai sub soare
Farmec, nume și onoare
Ochi senini, frunte senină,
Tot ce sufletului place,
Tot ce pe pământ 'ți-ar face
Fericirea mai deplină.

Ear' când bunul Dumnezeu
Te-a chema 'n locașul seu,
Să-i urmezi tot cu plăcere,
Fără de durere. —

Dînele urînd voioase
Îți depun în leagăn, eată,
Ție, 'mpărătească fată,
Ceresci daruri prețioase.

II.

Cum roua cade înspre zori
Pe-ale grădinei dalbe flori,
Cum somnul dulce se așează
Pe genele ce dormitează:
De inimi astfel s'a lipit
Al dînelor cîntec iubit,
Și-a lor profetică urare
Umplu pe toți de încântare.
Dar' versul lor abia 'ncetează,
Când pintre oaspeții — ce s'arată?...
Cu fața galbenă, 'ncrunțată,
A treisprezecea ursitoare
Ca din senin de-odată-apare
Și lîngă leagăn se așează.

Apoi cu dor de răsunare
Privirea cruntă 'și-o 'ndreptează
Spre împărat, spre 'mpărăteasă,
Spre toți boierii mari din casă,
Și deschîndu-și gura sa
Astfel începe-a cuvînta:
(Va urma.)

*) Această poveste, avînd în părțile ei lirice musica compusă de Carol Reinecke, a fost prelucrată în românește (după Heinrich Carsten) pentru elevele asilului „Elena Doamna“ din București, care au reprezentat-o de două-ori în sîrbătorile Crăciunului, ilustrînd conținutul ei prin tablouri vivante. La a doua reprezentație a asistat și M. S. Regina Elisabeta și a rămas foarte încântată atît de părțile recitative și coruri, cît și de tablouri.

în considerațiune și alte cestiuni europene. — D-Voastră știți, că eu am apărut această opinie totdeauna.

O mare putere ca Austria nu trebuie să părăsească Europa și să concentreze întreaga sa putere numai pe o singură cestiune. Ce valoare ar și avea pentru noi, dacă am triumfa în Bulgaria, pre când întreagă Europa cade în același timp în sclăvia Germaniei?

În privința aceasta, scurta și în aparență de tot insignifianta observațiune a ministrului nostru de externe e de mare importanță.

Confirmă, că și pentru Austria evenimentele în Occidentul Europei nu sunt indiferente, și că cabinetul vienez nu e dispus să sacrifice toate interesele echilibrului european pentru strachina cu linte a cestiunii bulgare.

Planurile principelui Bismarck se ascund încă într'un mister profund.

Și ce se va face din ziua, când armamentele neîncetate vor duce-o acolo, că superioritatea militară a Germaniei a încetat să existe pentru Franța? Și cum vrea principele Bismarck să facă, ca ziua aceasta să nu vină în sfârșit? Aci zace deci centrul gravității situației europene, aci zace deciziunea de pace sau război, căci aci își stau față în față antitese adevărat neîmpăcate.

Precum guvernul rusesc mai deunăci ne-a dat de priceput, că trebuie să se concentreze atențiunea sa asupra evenimentelor în Occidentul Europei, apoi așa și noi auzim acum din gura contelui Kalnoky, că Austria nu e numai un stat balcanic. Aceste simptome ne fac să recunoaștem, că Europa a început succesive să recunoască pericolii, care o amenință, și că marile puteri competente au recunoscut necesitatea să apere echilibrul european și să nu lase, ca lumea, Europa, să fie transformată în o satrapie a germanismului.

Revistă politică.

Sibiu, 28 Februarie st. v.

Imediat după enunțările foaiei „Journal de St.-Petersburg“ sosesc din toate părțile deosebite sciri liniștitoare. Se vorbește mult de concesiuni de ale Rusiei și de o procedură comună a puterilor signatare, dar' din nici într'o parte nu se aude, că cabinetul din Petersburg ar fi făcut propuneri directe, care pot să dovedească, că Rusia are firma voință să creeze în Bulgaria nise stări regulate. Și câtă vreme Rusia nu va recunoaște Sobrania și nu va aproba alegerea principelui, toate celelalte sciri și asigurări de pace nu se pot privi de altceva, decât de nise combinațiuni ce tradează numai „dorința“ acelora care le fac. Din potrivă, în vreme ce în cercurile diplomatice din Europa predominesc pretutindenea impresiunea, ca și când Rusia după ultimele evenimente ar rămâne în rezerva ei de până acum în ceea-ce privește cestiunea bulgară, diarului „Hannoverscher Courier“ i-se împărtășește din Petersburg, că în ministerul de război de acolo domnesc, în urma execuțiunilor din Rusciuc, o activitate febrilă. Se fac cu mult zel toate pregătirile pentru mobilizare; toate administrațiunile căilor ferate sunt însărcinate, a lua dispozițiunile de lipsă pentru trans-

portarea de trupe la granițele românesce și austriace. Toate punctele mai însemnate dela granițe au să fie în cea mai mare grabă provădute cu munițiuni și proviant.

„S'a trecut preste marginile răbdării“, dicea zilele aceste oficiosul „Journal de St.-Petersburg“, și așa se și vede, că Rusia nu mai vrea să rămână în abțință, ci va iniția o acțiune diplomatică, căreia — pentru-că cine o va mai crede că cu Rusia va mai isbuti vre-o înțelegere — va urma în curând o acțiune energetică.

În zilele din urmă se vorbește mult de o alianță între Germania, Austro-Ungaria și Italia. „Tribuna“ din Roma colportează acum scirea, că în urma acestei alianțe Italia va primi, la casă ca va da ajutor Austriei în contra Rusiei, Trentino și o parte din Istria, ear', la casă ca va sprigini pe Germania în contra Franciei, Tunisul și Constanția. „Kölnische Zeitung“ ironizează această fabulă în următorul mod: „Noi mai putem să mai înmulțim încă aceste dispozițiuni: Germania primesce, la casă ca va sprigini pe Italia în contra Franciei, Belgii și Olanda, ear' la casă ca va sprigini pe Austria în contra Rusiei, Boemia și Moravia; se înțelege, Austria nu capătă nimic pentru serviciile ce eventual le va face. Mai departe sântem în poziție, de a comunica din cel mai bun izvor, că cei trei aliați au fost atinși foarte neplăcut prin prea timpuria destăinuire a acestor învoeli, deoarece 'și-au fost propus a pași precis la 1 Aprilie cu împărțirea pielii ursului ce eventual se va împușca“.

În ședința camerei italiene dela 10 l. c. n., la care au participat toți ministrii, Depretis a împărtășit, că, în urma greutăților de a forma un nou minister, regele n'a acceptat demisiunea cabinetului. Din evlavie către voiața regelui și în convingere, că își face datorința, cabinetul a rămas în funcțiune și așteaptă votul camerei.

Un iubileu al contelui Taaffe.

(Correspondență particulară a „Tribunei“.)

Viena, 7 Martie n. 1887.

Actualul ministru-president austriac, contele Eduard Taaffe s'arbează astăzi un iubileu rar.

Astăzi adevă se împlinește 20 de ani, de când a luat în mână pentru prima oară direcțiunea ministerului de interne și astăzi încă după douăzeci de ani și după atâtea schimbări în politica internă a Austriei tot stă în fruntea administrațiunii austriace ca cap suprem.

Nu s'a întâmplat adese, ca un bărbat de stat să se țină atâta timp actual și posibil.

În timpul nostru, când ideile se desvoaltă așa de rapid și principiile politice sunt supuse la atâtea schimbări: politici și bărbai de stat se usează foarte iute, perd actualitatea lor și devin imposibili.

Acum 20 de ani contele Eduard Taaffe lua în mână direcțiunea ministerului de interne ca membru al așa numitului „Bürgerministerium“, care era compus de Coryphaei ai partidului ger-

man-liberal. Atunci era parola, că naționalitățile negermane din Austria trebuiau să fie puse la o parte.

Contele Taaffe se opuse politicii acesteia, și când opoziția sa devenise fără rezultat, el se retrase din cabinet și luă postul unui guvernor al Tirolului.

Contele Taaffe e într'adevăr un bărbat de cultură și educațiune germană.

Familia lui însă se trage din Irlanda și sânge german nu circula într'insul, și de aceea, ura de rasă ce însufleșește pe German, îi este străină de tot.

Nu se simte nici Slav nici German; ci Austriac și înainte de toate se simte supus credincios al Dinastiei, de aceea îi era ușor să se decidă să facă îndreptățirea națională de principiu al seu guvernamental, căci consideră pe Germani și pe Negermani cu aceleași sentimente de tot neutrale.

Partidul german e încă destul de forte; la curte, în armată, în diplomație, în administrațiune, în justiție, pretutindeni Germanii sunt foarte încuibăți și opun realizațiunii îndreptățirii naționale o rezistență, pe care nici contele Taaffe nu poate s'o biruească totdeauna, cu toate că Împăratul aprobă pe deplin principiile sale politice și-l distinge prin confiența sa particulară. Împăratul o știe tocmai, că contele Taaffe nu e om de partid nici Slav nici German, și că în toate ce face lasă să fie condus numai de interesele Dinastiei și a monarhiei. Contele Taaffe fu în tinerețile sale camarad de copilărie al Împăratului și de atunci deja s'a dezvoltat între dînsul și Împăratul o relațiune de amicitie cea mai intimă și confidentă.

Aceasta dădu pozițiuni sale o forță particulară și-i făcu cu puțință s'o aducă în sfârșit acolo, ca programa sa de înțelegere și dreptate să obțină un rezultat strălucit.

Deja ca membru al „Bürgerministerium“-ului contele Taaffe împreună cu Dr. Berger și contele Alfred Potocki prezentase Împăratului un „memorandum al minorității“ în care declară, contra vederilor ministrilor Auersperg, Giskra și Herbst, „că datorita patriotică cere, ca să declare, că aducerea la cale a unei înțelegeri cu întreaga opoziție națională e treaba cea mai prestantă a guvernului“. La acest program contele Taaffe a ținut neclintit și astăzi ca șef al guvernului în Cislaitania poate cu satisfacțiune să constate faptul, că cel puțin pentru țările dincoace de Laita a făcut pace cu opozițiunea națională și a pus în locul unei hegemonii naționale stăpânirea îndreptățirii naționale.

Compunerea unică în felul seu a monarhiei austriace o aduce cu sine, că interesele acesteia numai atunci pot să găsească deplina lor păstrare și satisfacțiune, când toate elementele poporului colaborează în înțelegere.

Nici un popor nu e destul de puternic și numeros, spre a pute lua singur pe spatelile sale sarcinile statului. Naționalitatea de stat se compune din multe naționalități, din care nu trebuie trecută din vedere sau neglijată nici una.

Francezii pot dice, că ei sunt Franța, și Germanii pot spune, că ei sunt Germania; căci atât NeFrancezii în Franța, cât și Negermanii în Germania formează relativ o mică minoritate, care nu poate pretinde nici o influență asupra țintei naționale a acestor state.

Într'un singur cadru a reunit o mulțime de studii: case de culoare închisă și ceruri albastre acoperite în unele părți cu nori groși. Fiecare din aceste studii e plin de sinceritate; poate însă ar câștiga mai mult, dacă ar fi vedute în parte; din împreunarea aceasta se degazează o impresiune în mod cam uniform melancolică.

Am notat asemenea un tablou mititel: o femeie de serai culcată pe perine și făcându-și vânt. În fine un alt tablou, care atrage atențiunea; acesta reprezintă pe un Jidan din Moldova, în mărime care ocupă aproape toată vitrina.

Acest tip singular, cu trăsăturile contractate de o strîmbătură ironică și șireată, cu ochii mici și albaștri, cari schînteie cu sfruntare, acest personagiu bizar jumătate țeran, jumătate neguțător, ținând sub brațul seu o gască vie și strîngând în buzunarul halatului un cec, aparține clasei fișurilor de neuitat.

Adaudeți, că acesta este zugrăvit cu siguranță și o putere, care mă fac să doresc a vedea marile compozițiuni de războaie, pe care dl Grigorescu le-a executat, dar' pe cari România le păstrează, îngrijită ca să nu lase să ese dela dînsa frumoasele lucruri, ce se fac pentru ea. Aceasta este o mică lecțiune pentru noi.

A. A.

În o asemenea stare nuse află însă nici Germanii în Cislaitania, nici Maghiarii în țerile coroanei stlui Stefan, și aci cât și acolo naționalitatea de statesumarul tuturor naționalităților, printre care drepturile publice trebuie să fie împărțite egal și după principiile dreptății. Marele merit al contelui Taaffe e de a fi priceput aceasta, și de a fi dus-o spre realizațiune, și fiindcă a făcut prin aceasta un mare serviciu monarhiei, apoi și afară de Cislaitania, i-se cuvine recunoștință tuturor acelor patrioți, care sunt supuși cu credință monarhiei și Casei domnitoare, și în ale căror inimi sentimentul pentru dreptate și justiție n'a murit încă de tot.

Biserica în serviciul „kultur-egylet“-ului.

(Urmare.)

1. Sighisoara. Starea naționalității maghiare de acolo e cunoscută de toată lumea și mai sus am și expus datele statistice ce se rapoartă la aceea. Acolo e neapărat lipsă, de a se zidi o nouă biserică maghiară reformată, care va costa 10,000 fl., pe locul ce l-a cumpărat deja districtul. Suma ce incurge din contribuiri benevole abia se va urca la 4000 fl. și astfel sunt de lipsă 6000 fl. odată pentru totdeauna. Pre lungă modalitățile, ce onoratul comitet le-a primit în principiu, districtul e aplecat a licida numai decât această sumă, ca biserica să se poată termina deja în anul acesta.

2. Bistrița. Starea maghiarimii în acest oraș cu magistrat ordinar e în general cunoscută și astfel numai atîta mai însemn, că numărul populațiunii civile e 8063, dintre care 4256 sunt Germani și 2064 Români, și față cu acestia sunt numai 561 Maghiari, dintre care 280 sunt reformați. În anii 50 au început a-și zidi biserică, dar' din lipsa banilor au întrerupt lucrarea. Mai de curând baronul Desider Bánffy a luat în mână cauza zidirii bisericii, dar' cu toate că s'au inițiat și contribuiri în țeară, pentru terminarea zidirii sunt încă de lipsă 4000 fl. Districtul e aplecat a da și această sumă pre lungă modalitățile indicate.

3. Brașov. E lucru cunoscut, cât de expusă, subordonată și problematică e existența maghiarimii acolo. Numărul populațiunii civile e 29,554 și din această sumă sunt 9589 Germani și 9079 Români, și așa majoritatea preponderantă o formează acestia cu bisericile și parohiile lor splendide. Numărul reformaților e 2658, a căror biserică se rușinează fără turn într'un colț al orașului, și și altcum nu corespunde numărului suflurilor, e mică. Sînt prospecte, că orașul dă un loc corespunzător și comuna bisericăscă are un fond bisericesc de 8000 fl., dar' clădirea bisericii se urcă cel puțin la 20,000 fl. În contractul ce se va încheia cu districtul sînt a se lua 5000 fl. și cu privire la restul sumei districtul va face ceea-ce va pute pe calea unui împrumut cu anuități.

4. Reghinul-săsesc. Mai sus am expus datele statistice și la acest loc mă mărginesc numai a constata, că comuna bisericăscă maghiară ce numără 507 suflete are, față cu pompoasele biserici de ale altor naționalități, o biserică atât de miserabilă, că ar fi mai bine să nu se mai vorbească de ea. Comuna adună deja de mult la fondul bisericii și sînt deja spre acest scop 7000 fl. Sînt a se licida încă 3000 fl. și atunci va înceta rușinoasa stare.

5. Ludoș. Mai sus am expus datele cu privire la rapoartele naționalităților și aci însemn, că această comună, care e așa de mică centrul Câmpiei, merită o deosebită atențiune din punct de vedere al interesului de rasă. După datele statistice ce le-am înșirat e evident, că întărirea bisericilor maghiare reformate și catolice de acolo e o trebuință eminentă. Recunosc, că elementul maghiar de acolo se născuse cu un nobil zel pentru ajungerea acestui scop, dar' lăsat pe propriile sale puteri numai tardu va pute ajunge la un rezultat. Acolo e neapărat de lipsă să se zidească o biserică catolică și una reformată. Pentru aceasta din urmă districtul meu e inclinat a asigna 2000 fl. pre lungă modalitățile indicate. Numărul sufletelor e 235, și cu suma amintită și prin contribuiri proprietarilor se poate zidi o biserică corespunzătoare.

4. Abrud. La amintirea acestui nume ni se înprospătă întunecatele suveniruri ale tragicelor catastrofe din luptele dela 1848—49. Ura de rasă a pustiit o mare parte a maghiarimii de acolo, a ruinat zidurile bisericesci și bisericile înseși. După atâtea decenii trecute sosi și timpul, ca să venim întru ajutor puținului, dar' zelosului element maghiar de acolo. Pentru clădirea din nou a bisericii ruinate de acolo s'au adunat deja 8000 fl. Spre întregirea acestei sume e a se licida odată pentru totdeauna un ajutor

Pictorul Grigorescu în Paris.

Diarul parisian „l'Événement“ din 27 Februarie scrie:

Timp de patru sau cinci zile, publicul s'a oprit la colțul bulevardului des Italiens și al stradei Helder, în fața unei vitrine, unde era expusă o serie de studii de o originalitate și de un talent rar. Aceste studii sînt semnate cu numele Grigorescu. Cunoașteți pe acest artist? Nu, fără îndoială, căci el e un modest, un muncitor și un nepăsător de reclamă. Dacă v'ați duce în România, vi s'ar spune, că acolo este un nume popular. România însă e prea departe, și când aci cineva nu face a fi auzite sunetele armonioase ale tobei mari, se expune a fi trecut nevăgat în seamă.

Nu acesta însă va fi cazul domnului Grigorescu, a cărui expozițiune a obținut nu numai pre lungă trecători (și acestia nu sînt în totdeauna cei mai răi judecători), dar' chiar pre lungă artiști, un succes meritat.

Vedînd această notă viguroasă, această claritate și deciziune, îmi închipuiam a avea face cu un tînr, cu unul din acei îndrăzneți de 25 ani, căroră nu li-e frică să spună aceea ce cugetă. Și am rămas numai cu credința. M'am găsit în prezența unui om blînd, foarte tînr încă, cu ochii mari este adevărat, de o vioiciune pîtrunzătoare, care vorbea de arta sa cu o pasiune,

ce mulți tineri ar invidia și cu un respect ce mulți nu-l cunosc.

Nu voesc să vorbesc mai mult de om. Preste câteva zile pleacă și nu se va mai întoarce decât din când în când la Paris, unde va trimite câte o lucrare. El se întoarce în mijlocul compatrioților sei. Dar' după mostra ce am avut, sînt convinși, că se vor primi cu entuziasm trimiterile sale.

Aceea ce isbesce înainte de ori-ce în aceste diferite studii, sînt varietățile lor: dela extrema delicateță până la extrema vigoare. Sînt bucăți de aer tremurînd de vibrațiuni imperceptibile, sînt studii posomorite, aproape brutale, și totul e de o justă remarcabilă.

Florile, deschise, legerre, delicate: de exemplu, un ghiveci cu panselile, de abia indicate, cari sînt o armonie întreagă; notez asemenea o cracă de nălbă mare albă, care e făcută cu simplitate.

Marea a ispitit asemenea pe pictor și orisoantele sale sînt de o lărgime și de o valoare, care surprind.

Pădurea e plină de lumină, de umbră și de fișitul vîntului.

Apoi eacă un contrast cu toate impresiunile sale, fugitive, aproape sumare. Un interior breton: o cameră afumată, aproape neagră, în care lucrează o fetiță muncitoare, și așa care se deschide înspre o grădină iluminată de soare, care aruncă deodată o lumină dulce în mijlocul acestei penumbre.

de 2000 fl., las să se ridice acolo — în mijlocul mării mase a celor de naționalitate română — o cetate de apărare a maghiarimii din marginea vestică a părților ardelen și totodată o nouă biserică a iubirii patriotice și păcinecei concordanței dintre naționalități.

7. Simeria (Piski), după-cum amintii mai sus, e un punct al comitatului Hunedoarei, unde spriginirea bisericilor reformatice și catolice ce reprezintă elementul maghiar e de un interes național eminent. Episcopatul catolic a recunoscut cu înțelepciune acest interes și îl spriginesce. Un asemenea sprigin merită și aspirațiunile zeloase ale reformatilor. Afară de biserica catolică, acolo e neapărat de lipsă și o biserică maghiară reformată și spre acest scop sunt a se lăcuia odată pentru totdeauna 3000 fl. pre lungă modalitățile amintite în proiectul meu.

8. Bărcia-mică. Mai sus am expus mai îndetaliat situația în care se află pușinul element maghiar din valea Cernei în comitatul Hunedoarei, și am înșirat motivele, care urzează spriginirea aceluia și în prima linie clădirea unei simple biserici în Bărcia-mică. Spre acest scop sunt numai decât a se lăcuia odată pentru totdeauna 1500 fl.

9. Mociu. Starea și trebuințele elementului maghiar le-am schițat mai sus prin date statistice. Pe locul corespunzător ce nu preste mult are să ajungă în posesiunea comunei bisericăriei are să se zidească o biserică nouă din materialul bisericii celei vechi și ruinate. Spre acest scop sunt a se lăcuia de astădată 1500 fl. Districtul va afla vre-o modalitate pentru promovarea mai departe a scopului.

10. Coldeu. Pe teritoriul Becleanului, în comitatul Solnoc-Dobăca. Maghiarimea acestei comune, o mână de oameni (245), a început deja de mult, cu spriginul defunctului conte Carol Bethlen, să-și edifice din nou biserica ruinată, dar' din lipsa puterilor nu e în stare să-și realizeze planurile. După moartea nobilului conte, s'a pus în fruntea cauzei sfântei conte Paul Bethlen. Pentru terminarea clădirii bisericii sunt neapărat de lipsă a se lăcuia 500 fl.

11. Bodon. În comitatul Turda-Arieș, pe teritoriul cercului Ludoșului, un centru al diasporilor maghiari împrăsciate în acel ținut al Câmpiei, și ca atare un loc foarte însemnat din punct de vedere al naționalității. Biserica cea fără de turn s'a închis nu de mult pe cale administrativă, aflându-se într-o stare de primejdie publică, și astfel renovarea aceleia a devenit o lipsă neapărată. Preotul a adunat până acum din contribuiri benevole 1500 fl. Renovarea pretinde însă pe deasupra încă 1000 fl. și această sumă e a se da drept ajutor din punct de vedere al asigurării intereselor de naționalitate.

(Finea va urma.)

Cronică.

Maiestatea Sa monarchul va petrece în Budapesta până în 20 Martie n. În 22 Martie n. se va ține cu prilegiul sărbătorii aniversării a 90 a zilei înscerii împăratului Wilhelm, la Viena un mare dineu de gală.

*

Numire. Direcțiunea financiară din Sibiu a numit pe oficialul de dare cl. V, Iosif Hadnagy, de oficial de dare cl. IV.

*

Camera advocațională din Timișoara anunță, că Dr. Constantin Stura și Dr. Adolf Steiner, advocați în Timișoara, s'au primit în lista acelei camere.

*

Crimă de înaltă tradare. Moskovitz, care cu prilegiul unui bal din Agram, a aprobat manifestațiunile cunoscute ale lui Barceis, a fost declarat de către juriul de acolo de culpabil a fi cumis crima de înaltă tradare, și condamnat la 6 ani închisoare gela.

*

Lesseps în Berlin. Savantul Francez este în Berlin obiectul celor mai măgulitoare atențiuni. La soareaua dată de către împărăteasa Augusta în 9 Martie n. Lesseps a fos plasat între prințul de coroană și Moltke. Față cu un corespondent al ziarului „Berliner Tageblatt“ Lesseps s'a exprimat, că micul nor ce s'a ivit pe orizontul politic, s'a împrăsciat de mult. Bani pentru canalul „Panama“ nu-i trebuiesc, cu toate aceste a primit visita lui Bleichröder.

*

Împărăteasa Eugenia ca infirmieră. Văduva lui Napoleon al III-lea, care de present petrece în Neapol, își împlinesc cu scrupulozitate promisiunea dată guvernului italian, anume, că dînsa va fi grijă rănii din campania abisiniană, ce acum se află în Neapol. Ea apare regulat în mijlocul acestor nefericiți, le dă beuturi recortoare, îi incuragiază și îi grijesce. Cea mai multă atențiune dovedește împărăteasa totuși față cu un gregar cu numele Păngăloa Botagi, cărui trebuia să-și amputeze întreg brațul drept. „Eu te grijesc“, îi dîse ea, dîlele aceste din iubire către maica ta, căci prea bine știu, că ce și cum simțesce o mamă pentru fiul ei

nefericit. Căci și eu sînt o mamă nefericită, care și-a pierdut asemenea fiul pe un câmp de bătaie african.“

*

Asasinul colonelului de gendarmerie Sudeikin. Ziarului „Köln. Ztg.“ i-se scriu din Petersburg următoarele. Sînt acum trei ani, când colonelul de gendarmerie Sudeikin, a fost omorît de către nihilisti. Asasinul a fost un căpitan de artilerie cu numele Degajeff, care a fost condamnat pentru crime nihilistice, dar' folosit de Sudeikin ca spion. Ca atare el făcea bune servicii, și descoperii și o conjurațiune în contra Țarului actual. Complicii lui de odinioară aflară însă, că el i-a tradat, și îl siliră, amenințându-l că îi va omorî nevasta și copii, ca să asazineze pe Sudeikin, cunoscut ca cel mai neîmpăcat dușman al nihilistilor. Degajeff comise crima, apoi dispărură. Guvernul a încercat toate ca să pună mîna pe asasin, a expus portretele lui la toate gările din marea imper, și a promis 10.000 ruble aceluia, cărui fi va succeda să-l prindă. Unui ofițer de gendarmi i-a succedat prinderea lui Degajeff acum în Kiev. El a petrecut mai tot timpul în Petersburg, prin istețimea lui însă i-a succedat în înșela poliția.

*

Explosiune de melinit în Belfort. Ministrul francez de războiu a primit o depeșă din Belfort, care spune că în arsenalul de acolo s'a întemplat o exploziune de melinit; această exploziune a rănît pe 10 lucrători dintre cari 2 au și murit în urma ranelor primite. — Alte scrii din Belfort ne spun, că din incidentul exploziunii au fost omorîte 6 persoane, ear' 11 persoane au fost greu rănite. Explosiunea s'a întemplat pe când se încăldea un tun cu melinit prea încălzit.

Anunț de moarte. Zacharie Boiu junior, asesor consist. etc. împreună cu soția sa Caliope și copiii lor anunță prin aceasta tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că prea iubitul lor fiu, resp. frate, Victor Eugen, în urma unui repentin moribund differit, a încetat din viață Vineri în 27 Februarie (11 Martie) a. c. dimineata la 4^{1/4} oare, în etate de 9 ani și 10 zile. Rămășițele pămîntesci ale scumpului nostru defunct se vor astruca Sămbătă la 4 oare după ameați în cimiterul gr.-or. din suburbul Iosefin. Cu privire la pericolositatea boalei, ne rugăm pentru condolență tăcută.

Românii-Macedoneni.

(Conferențele d-lui Profesor Weigand din Lipsca.)

II.

Macedo-Românii sînt numiți de alte naționalități, mai cu seamă de Slavi, de Țințari, din cauză, că ei pronunță numărul 5 „ținț“, ear' nu „cinci“ ca Daco-Românii. Grecii îi numesc în semn de bașjocură Cuțovlachi, ce însemnează Români schiopi. Ei însă se numesc pe sine cu mîndrie Români, descendenți ai Romanilor. În știință sînt numiți de obicei Macedo-Români, spre deosebire de Români, cari locuiesc în Dacia-România de aji și de Istro-Românii. Numele de Macedo-Români nu e însă destul de cuprinzător, căci sînt o mulțime de Români, care locuiesc în Tesalia, Albania, Epir și Grecia. Macedo-Românii se împart cam în cinci grupe 1) din ținutul Macedoniei-de-Nord, 2) din ținutul Pindului, 3) din ținutul Olimpului, 4) din ținutul Strymonului și al 5) din ținutul Epirului și Albaniei.

Numărul lor nu se poate stabili cu siguranță, căci în Turcia nu există o statistică oficială cum se cade. Cu toate aceste unii cred, că sînt preste 200,000, ear' alții urcă numărul lor la 2 și chiar 3 milioane. Ocupațiunea lor e diferită; pînă acum s'a creșcut, că ei sînt un popor de ciobani, dar' nimic nu poate fi mai fals decât această teorie. În adevăr Macedo-Românii se ocupă cu predilecțiune și cu această branșă, dar' cu toate aceste nici 20 la % nu sînt ciobani. Cea mai mare parte se ocupă însă cu comerțul. În toată Turcia (cu deosebire în Constantinopol și în orașele principale) și în Grecia (unde se află orașele și mulți oameni politici de origine română) ei sînt răspândiți ca comercianți.

Se găsește de asemenea în Egipt, Sîrbia, Austro-Ungaria, Italia, Anglia, ba chiar și în Hamburg există o mare casă de comerț condusă de un Macedo-Român.

E de prisos a spune, că în România numărul lor este foarte mare; acolo unii sînt profesori și advocați, dar' cea mai mare parte se ocupă cu cultura moșilor, cu brutăria și cu comerțul de beuturi; alții sînt constructori etc.

Afară de aceasta ei sînt renumiți ca constructori de biserici, case și poduri. Aceasta a observat-o nu numai dl Weigand în Macedonia, ci a observat-o și Neelmeyer Wucassovitch în Bosnia și Herțegovina, și care observațiuni le găsim în opera sa „Austro-Ungaria“.

Eu am făcut o dare de seamă asupra acestei opere în ceea-ce se atinge de Români în ziarul „Tribuna“ din Sibiu nr. 207 și 226. Eată ce găsim acolo asupra Macedo-Românilor. „În Bosnia locuitorii cei mai muncitori sînt Macedo-Românii sau Țințarii. În toate provinciile din regiunea Bosniei se află o mare parte a comerțului, agriculturii și mai cu seamă a arhitecturii în mîinile lor.

După limba lor poate cineva să-și țină cu drept cuvînt de Români. Ei trăiesc în mare număr în Istria, în apropiere de Monte-Maggiore și de lacul Caspic. În Bulgaria, Macedonia și Tesalia formează comunități și se ocupă foarte mult cu comerțul. Ei se află și în Ungaria în multe locuri și mai cu seamă în Budapesta, unde sînt

numiți pur și simplu Greci, pentru-că aparțin confesiunii greco-orientale. Mulți dintre Românii acestia mai că nu mai vorbesc limba lor, ci din contră dacă trăiesc între Nemți, Maghiari, Bulgari și Turci, adoptă limba acestora. În Bosnia-de-Sud se ocupă mai cu seamă cu vitele. Ocupațiunea lor particulară e însă, după-cum s'a amintit, lucrul de mînă și comerțul.

În lucrul de mînă ei întrec pe toți Bosniacii, ear' în comerț sînt concurenții cei mai periculoși ai Jidanilor. Din cauză, că sînt foarte muncitori, sînt bine văduți. În toată Bosnia nu vei afla o clădire frumoasă, o biserică etc., care să nu fie zidită de Țințarii cei muncitori. Casele cele mai frumoase și curate sînt locuite de Țințarii sau clădite de ei. În locurile, unde se află Țințarii, comunitatea produce o impresiune mult mai plăcută ca în comunitățile vecine.

Românii-Macedoneni sînt foarte onorabili. În satele lor nimeni nu-și poate aduce aminte, ca să se fi întemplat vre-un furt. — „In einem Zinzendorf herrscht eine derartige Rechtschaffenheit und Ehrlichkeit, dass die Leute ihre Häuser verlassen, ohne sie vorher zu verschliessen“.

Ei se mai ocupă, dîce dl Weigand, și cu argintăria și țesătoria. Cu argintăria se ocupă mai cu seamă în Monastir, Crușova și Salonie. O altă ocupațiune pricipală a lor e și transportul (chirigitul). Ei sînt care mijlocește comerțul pe uscat între Bulgaria, Sîrbia, Turcia și Grecia. Și aceasta a putut s'o vadă ori-și-cine, mai cu seamă cu ocaziunea războiului bulgaro-sîrb. Sute de Macedo-Români au trebuit să facă transporturi de recuise dela Sofia și alte locuri la Slivnița etc., numai din cauză, că tocmai în timpul acela, se întemplase, ca ei să se afle pe teritoriul Bulgariei.

După-ce descrie în puține cuvinte îmbrăcămînta bărbaților și a femeilor, dl Weigand trece și arată relațiunile Macedo-Românilor cu Grecii și cu Turcii. Ceea-ce se atinge despre Greci, dînsul a spus următoarele: Grecii pretind, că Macedonia e populată mai mult cu Greci, și de aceea voesc cu un timp, adecă când Turcii nu vor mai domni în Europa, Macedonia să se dea Greciei. A pretinde, că Macedonia e o provincie grecească, e o greșală, care trebuie combătută din toate puterile. Macedonia nu e o provincie grecească, ci o provincie bulgaro-română. Bulgarii însă locuiesc mai mult prin câmpiile din nordul Macedoniei, și în mare parte ei sînt clăcași ai Turcilor. Românii din contră locuiesc satele *) de pe coline și de prin munți și în orașe; ei sînt proprietari, ear' nu clăcași, și se poate dîce, că acestia formează clasa avută, inteligentă și muncitoare a țerii. Grecii sînt într-o minoritate microscopică față cu celelalte naționalități. Să dăm un exemplu. Monastir cu 36,000 locuitori e considerat ca un oraș grecesc. După cercetările minuțioase făcute nu se află în Monastir decât opt familii grecesci.

S'a întemplat însă, ca naționalitățile ce sînt reprezentate în Monastir și anume Românii, Bulgarii, Turcii etc. să înțeleagă și limba grecească, și aceasta din cauză, că până deunădă în orașe ca și în toată Macedonia și chiar în toată Turcia nu se aflau alte scoale creștine decât cele grecesci. De aceea cei mai mulți Bulgari și mai cu seamă Românii sînt considerați de Greci, ca nepoți ai lui Omer! Tot astfel stau lucrurile și cu o mulțime de alte orașe.

Grecii întrebunțează toate mijloacele de a desnaționaliza pe Români. Sînt comitete formate în toată Grecia și până chiar și în România propriu zisă (în care se află și unii Români-Macedoneni grecizați așa dîșii Grecomanii), care contribuie cu bani pentru întreprinderea scoalelor grecesci ce au de scop înmulțirea neamului grecesc cu Românii din satele române din Macedonia. Se înțelege de sine, că cel mai bun mijloc de a desnaționaliza un popor e de a ave în mînă biserica și școala. Și Grecii dispun tocmai de amîndouă. În sate numai învățătorul este Grec, ear' locuitorii și preoții chiar sînt Români. Afară de aceasta Macedonia e plină cu episcopi și arhiepiscopi greci, cari sînt numai și numai nisece pioneri ai Elenismului. S'au găsit dintre ei, cari au susținut, că Domnul Christos a predicat în limba grecească precum și ceilalți Apostoli, de aceea și noi trebuie să vorbim și să scriem numai grecesce, căci chiar la judecata cea viitoare ne vom da seama de faptele noastre înaintea judecătorului etern tot în limba grecească. După ei, Dumnezeu nu scie decât grecesce. — Românii-Macedoneni ar pute însă să le răspundă, lăsînd pe D-zeu între cele sfînte, că moșii și părinții lor, împreună cu Albanezii, au contribuit mai mult decât înșiși Grecii adevărați, cu mintea, cu punja și cu brațul la formarea statului creștin grecesc de astăzi. Cel ce nu va vorbi și scrie grecesce, mai dîce episcopi greci, se fie blăstemat cu tot neamul lui. Prin întrebunțarea unor astfel de mijloace și-au ajuns Grecii scopul mai cu seamă în Tesalia, prin ținutul Olimpului și al Pindului și pe la Seres, adecă în partea orientală a Macedoniei.

Prin aceste părți mulți Români sînt cu sentimente grecesci! Mulți nu vor să scie, că sînt Români, căci astfel le-a spus popa și vlădica; ear' copiii, cu toate că acasă vorbesc numai românește, pe stradă, la întrebare sînt, le-a pus dl Weigand, de ce naționalitate sînt, ei au răspuns: „Greci curăț“, căci astfel le-a spus dascălul. (Va urma.)

*) Cu deosebire de satele locuite de Bulgari, comunele române din Macedonia sînt foarte populate, așa că în cel mai mic sat românesc numărul sufletelor este cel puțin de o mie, și comunele lor sînt foarte avute și casele de peatră sînt bine întreținute și spațioase.

Din public. *)

Mulțumită publică.

La serata cu dans arangiată la 27 Februarie 1887 în Ibănesci din partea junimeii din Hodac și Ibănesci, cu scop de a ajuta edificîndă școala din Hodac, au contribuit următorii p. t. domni:

Alexandru Tîrnăvean, paroch gr.-cat. 2 fl.; Dimitrie Lupa, proprietar 2 fl.; Ioan Petru, capelan gr.-or. 2 fl.; Zaharie Lupa, paroch gr.-or. 2 fl.; Ana Bucur 1 fl. 70 cr.; Leon Lupa, paroch gr.-cat. 1 fl.; I. George Tîrnăvean, notar 2 fl.; Ioan Grecu, notar 1 fl.; Iacob Horea al Petrii, jude com. 1 fl.; Iosif Lukács 1 fl.; Dimitrie Vîșanu 1 fl.; Dimitrie Moisin 60 cr.; Ilie Farcaș 50 cr.; Petru Dumitru 50 cr.; Geza Valânt 50 cr.; Vasile Pop al Păntei 50 cr.; Basiliu Gliga 40 cr.; Alexandru Lateș 40 cr.; în suma de: 20 fl. 10 cr. — Subscrișii și pe această cale le aducem cea mai ferbinte mulțumită.

Din numita sumă de 20 fl. 10 cr. subtrăgîndu-se spesele de 10 fl. 10 cr., rezultă un venit curat de 10 fl.

Această sumă s'a și predat spre administrare casarului edificîndă școale în Hodac.

Totodată ne dîm de cea mai scumpă datorință a aduce și pe această cale cea mai cordială mulțumită dlui notar Nicolau Manța și Prea st. sale. Doamne pentru bunăvoința ce au avut punîndu-ne la dispoziție casele d-sale.

Cât despre petrecere amintim numai atîta, că a fost foarte animată. Damaele toate s'au prezentat în frumosul costum național, ear' în pauză câțiva fîneri au jucat „călușul“, după care petrecerea s'a continuat cu o mai mare însuflețire până după resăritul soarelui.

Hodac, 5 Martie 1887.

Pentru comitet.

Vasile Duma,
președinte.

Iuliu Suceava,
secretar.

Mateiu Tîrnăveanu,
cassar.

Mulțumită.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, în numele Reuniunii, aduce cea mai profundă simțită mulțumită publică dlui din Sibiu pentru bunăvoința dovedită reuniunii cu ocaziunea prelegerilor publice, începute la 4 Ianuarie și terminate la 15 Februarie a. c. De asemenea se simte comitetul derindător față cu onor. Societate română de lectură din Sibiu pentru cedarea localului spre scopul ținerii prelegerilor. În special însă comitetul în numele Reuniunii se simte foarte deobligat față cu acei domni, cari pre lungă jertfelă pecuniară, aduse alături cu celalalt p. t. public, nu au pregetat a contribui cu ținerea prelegerilor publice mai mult la ameliorarea stării materiale a celei mai vechi reuniuni de meseriași români din toată Româniea. Resultatul material este relativ mic, cu totul: 53 fl. 76 cr., însă cel moral nu se poate prețui.

Comitetul își rezervă a da o dare de seamă specială despre întrate cu altă ocaziune.

Sibiu, 22 Februarie 1887.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 12 Martie n. Deputațiunea regnicolă, delegată în afacerea croată a autenticat raportul ce are să se prezenteze dietei, cu ceea-ce și-au terminat lucrările.

Viena, 12 Martie n. Deputații au acceptat proiectul de bancă drept basă pentru desbaterea specială.

Berlin, 12 Martie n. „Reichstag“-ul a acceptat fără nici o desbatere în mod definitiv proiectul militar cu 227 contra 31 voturi; 84 s'au abținut dela votare.

Roma, 12 Martie n. Camera a respins votul de neîncredere al opoziției cu 214 contra 194 voturi.

Paris, 12 Martie n. După „Journal des Debats“, Rusia ar fi provocat pe Turcia să intervină în Bulgaria.

Sofia, 12 Martie n. Karaveloff, Zancov și Nikiforoff s'au pus pe picior liber, prelîngă cauțiune. În Bulgaria și în Rumelia-orientală domnesc liniște.

Ruseiuc, 12 Martie n. („Agence Havas“.) Tribunalul de războiu a condamnat pe căpitanul Kissinoff și alte două persoane inculpate a fi luat parte la revoltă, pe cel dintău la închisoare de fortăreață, pe ceilalți la moarte. Trei sute soldați tineri au fost grațiați. 125 soldați bătrâni au fost condamnați la închisoare, cei din urmă au așternut cereri de grațiere.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 10 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 48.50 cr. până 49.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țărănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., româneschi de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. până 45.— cr., transito ușori 43.— cr. până 45.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpănici la gară.

Bursa de Budapesta

din 11 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " hârtie " 4%	98.80
" " hârtie " 5%	98.90
Împrumutul căilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bătăne-timșene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	—
Despăgubire per ru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.50
Rentă de hârtie austriacă	79.—
" " argint austriacă	80.—
" " aur austriacă	109.—
Losurile austr. din 1860	132.—
Acțiunile băncii austro-ungare	843.—
" " de credit ung.	291.50
" " " " austr.	293.—
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	6.—
Napoleon-d'ori.	10.11
Mărci 100 imp. germane	62.70
Londra 10 Livres sterlingi	128.20

Bursa de Viena

din 11 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " hârtie " 4%	98.85
" " hârtie " 5%	98.10
Împrumutul căilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bătăne-timșene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	103.80
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Împrumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	121.80
Rentă de hârtie austriacă	79.20
" " argint austriacă	79.95
Rentă de aur austriacă	109.25
Losuri austr. din 1860	132.50
Acțiunile băncii austro-ungare	850.—
" " de credit ung.	291.25
" " " " austr.	283.30
Argintul	—
Galbeni împărătești	6.03
Napoleon-d'ori.	10.11
Mărci 100 imp. germane	62.75
Londra 10 Livres sterlingi	127.95

În „Institutul tipografic” din Sibiu a eșit de sub tipar:

Articolul de lege XXII.
din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

[425] Prețul 40 cr. v. a.

Prima berărie de abur transilvăneană a lui IOAN HABERMANN
în Sibiu.

Dela 8 Martie începând

se vor expeda din berăria mea următoarele calități de bere:

Bere de Martie fără sticlă à 12 cr. — pr. 100 st. 12 fl.„ „ **coroană** „ „ 14 „ — „ 100 „ 14 „**Bere dublă de Martie de multe grade** (hochgrädig)

fără sticlă à 15 cr. — pr. 100 st. 15 fl.

Se pachetează în lădi à 50 sticle. Lada se compută cu 1 fl. francată și comptant loco berăria sau gara.

Lățile împreună cu sticle sunt a se retrimite franco.

Bere în butoaie.**Bere de Martie** à 12 fl.„ „ **coroană** „ 14 „ } per hectolitru„ „ **München** „ 15 „ } loco berărie sau gară.

Berea în sticle se poate conserva în ori-care spațiu și nu recere înghețar.

În ast-mod fiecare familie în provincie își poate asigura recerintele și a se provisiona în continu cu bere fină și sănătoasă.

[422] 2—3

Cu tot respectul se recomandă

Ioan Habermann.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.

„ARDELEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Active**Contul Bilanțului.****Passive**

	fl.	cr.		fl.	cr.
Cassa în numerar	4,959	30	Capital social:		
Monetă	171	28	800 acțiuni à fl. 50	40,000	—
Cambii de bancă	100,177	—	Fondul de rezervă	52	—
Împrumuturi pe ipotece	21,346	—	Depuneri pentru fructificare	87,005	60
Împrumuturi pe obligațiuni cu caventi	9,006	—	Interese anticipate pro 1887	3,276	10
Împrumuturi pe efecte publice	1,000	—	Diverse conturi creditoare	845	12
Mobilar	476 fl. 70 cr.		Profit curat	6,285	27
după amortisare de	95 „ 34 „	381 36			
Spese de fundare	604 fl. 50 cr.				
după amortisare de	181 „ 35 „	423 15			
	137,464	09		137,464	09

Orăștie, la 31 Decembrie 1886.

Josif de Orbonas m. p., **Samuil Pop** m. p., **Dr. Ioan Mihu** m. p., **Aurel Popovici Barcianu** m. p.,
membru al direcțiunii. membru al direcțiunii. director executiv. contabil.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul present și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Orăștie, la 2 Februarie 1887.

[424] 1—1

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Stefan Erdélyi m. p.

Dr. A. Tincu m. p.,

Laurian Berceanu m. p.

Exarëndare.

Pe hotarul comunei Căbleșul-unguresc din comitatul Solnoc-Dobâca sunt a se exarëndă 617 jugere catastrale pământ arător și fânaț comasat pentru pășunarea oilor (Hodaie), pe 3 sau mai mulți ani, începând dela Sânt-Georgiul anului curent. A se informa: la d-nul Mateiu Pop Gridean, avocat în Murș-Oșorheiu.

[423] 1—3

Forța virilă
perdută și
slăbită

Impotență.

Ajutor sigur! Cu duș de carbon ces. reg. priv. de genitalii curează ori-și-cine pe deplin **fără urmări rele, sigur** și pentru totdeauna, de multe ori în 2 zile o impotență ce se pare incurabilă, fie cât de învechită, deasemene și poluțiuni pre lungă o cură externă plăcută și neobservată. — Atestate dela profesori distinși și foi medicale speciale, călduroase recomandățiunile dela medici și **nu** de scrisori de mulțumită ale celor radical curați sfătuesc cu desinteresare ori-căru pacient să-și procureze numai decât dușul de carbon, care garantează succese durabile. Complet cu îndrumare de folosință și opiniiune medicală **fl. 5.50.**

Se trimite direct cu posta.

Cuprinsul și trimițătorul nu se pot cunoaște.

Depositor de duș de carbon ces. reg. privil.
Dr. Carol Altmann,
Institut de ordinațiune pentru morburii secrete,
Viena, VII., Mariahilferstrasse Nr. 80.
[410] 5—30

CONVOCARE.

Subscritorii de acții la „Victoria”, institut de credit și economii în Arad prin aceasta sunt convocați la

adunarea generală constituantă,

ce se va ține la Arad în 31 Martie 1887 st. n. la 10 oare dimineața, în sala hotelului „Vass” (Tücherer), strada Deák-Ferencz.

Obiectele adunării vor fi:

1. Raportul fondatorilor despre rezultatul subscrisiei și despre reducerea acțiilor.
2. Constituirea institutului.
3. Stabilirea statutelor.
4. Raportul fondatorilor despre alegerea primei direcțiuni.
5. Alegerea președintelui institutului.
6. Alegerea comitetului de supraveghiere.
7. Absolvarea fondatorilor.

Toți acționarii, cari doresc a participa la adunare, sunt poftiți a depune cu această ocaziune „Titlurile provisorii” de acții și eventualele plenipotențe pentru legitimare la exercitarea dreptului de votare.

Dat din ședința fondatorilor ținută în Arad, la 2 Martie 1887 st. n.

Georgiu Dogariu m. p.,

Dr. G. Vuia m. p.,

[424] 1—1

președinte.

notar.

Subscria direcțiune-sucursală pentru Ungaria a

„Societății de asigurare din Viena”

(Wiener Versicherungs-Gesellschaft)

precum și a

„Institutului de asigurare de viață și rente din Viena”

(Wiener Lebens- und Renten-Versicherungs-Anstalt)

înființând deja cu dreptul de acceptare de polițe agenturi principale în unele orașe mai însemnate ale patriei noastre, are onoare a face cunoscut, că și-a câștigat de agenți principali:

- Pentru Brașov pe dl **Ioan Königes.**
Cluj „ **Mihail Köváry.**
Esseg „ d-nii **Sorger, Weissmayer & Comp.**
Arad „ **Adolf Abr. Assael.**
Raab „ **Die Raaber Handelsbank** (banca de comerț din Raab).
Oradea-mare pe dl **Eugen Tóth.**
Dobrișin „ **Samuil de Simonffy**, consilier regesc.
Pojon „ **T. E. Mihályi**, president al camerei de comerț și industrie.
Șopron societatea pe acții din Șopron „**Bau- & Bodencredit-Bank**“.
Seghedin pe dl **Paul de Tóth.**
Timișoara „ d-nii **Frații Redl.**
Becicherecul-mare pe d-nii **Hirtenstein & Reiner.**
Mișcolț pe dl **Aladar de Török.**

Cu această ocaziune ne luăm voie a îndrepta publicului p. t. asigurător rugarea, ca să binevoască a se adresa către societățile noastre cu stimatele sale mandate atât în ramura de asigurare contra focului, a grindinei și a transportului, cât și în ramura asigurării de viață, eventual a se adresa către respectivele noastre agenturi principale și a ne onora cu încrederea sa.

Societățile noastre sus-numite în puterea însemnatelor lor fonduri ofer de o parte siguranță perfectă pentru punctuoasă împlinire a angajamentelor luate, de altă parte aceste societăți, în urma moderatelor lor premii, sunt în stare a susține cu succes concurența cu alte societăți de asigurare, ce actualmente operează în patria noastră, în special însă în ramura asigurării de viață, prin primirea de combinațiuni deosebit de favorabile în tablele sale, societățile noastre sunt în poziție a pute corespunde pe deplin tuturor pretențiunilor publicului asigurător.

Mai departe societățile noastre și-au luat de princip a-și îndrepta deosebita atențiune asupra regulării punctuoase, conșciențioase și prompte a pagubelor provenitoare, și astfel noi sperăm, că p. t. public asigurător se va adresa cu mandatele sale plin de încredere către societățile noastre, precum și noi ne vom da toată silința a justifica totdeauna pe deplin încrederea pusă în noi.

În fine rugăm pe domnii notari cercuali și comunali, învățători poporali, industriași, neguțatori, precum și pe proprietarii mici, cari, aci ori într'altă localitate sau comună mai însemnată din patria noastră, sunt aplecați a primi asupra lor vre-o agentură de a societății noastre, — să binevoască a se adresa în scris, pentru obținerea aceleia, la noi, eventual la susnumitele noastre agenturi principale.

[290] 8—10

Ladislau de Tisza,

director.

Iosif de Ágoston,

secretar general.